

XXXIV.

Forslag til Lov

om

Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873.(Fremsat i Landstinget den 8. Oktober 1925 af Justitsminister *Steincke*).

I Stedet for 3., 4. og 5. Punktum i § 14 i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873 indsættes følgende:

For enhver Udpantningsforretning for en Fordring paa 50 Kr. eller derunder, der foretages af Sognefogden, tilkommer der ham en Betaling af 33 Øre og hvert af hans Vidner 16 Øre. Angaar Udpantningsforretningen et større Beløb, men ikke over 100 Kr., er Betalingen til Sognefogden 67 Øre og til hvert af Vidnerne 16 Øre. For andre Udpantningsforretninger betales Gebyr som for Udlægsforretninger i Medfør af de hidtil gældende Sportelbestemmelser, dog at Betalingen, forsaaavidt Fordringen ikke overstiger 100 Kr., er den samme, som om Forretningen var sket ved Sognefogden. For Foretagelse af Udpantning for Fordringer, der overstiger 100 Kr., tillægges der Sognefogden et af Justitsministeren efter Samraad med Finansministeren fastsat Beløb.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter de hidtil gældende Regler har Udpantning ved Sognefogden kun kunnet ske, naar Fordringen ikke oversteg 100 Kr., men efter den af Rigsdagen i indeværende Samling vedtagne Affattelse af Retsplejelovens § 600 vil denne Begrænsning fremtidig bortfalde ved Udpantning for Skatter, Afgifter og andre Ydelser til det offentlige.

Da imidlertid Gebyret efter den nuværende Affattelse af Udpantningsloven af

29. Marts 1873 § 14 i alle Tilfælde, hvor Sognefogden foretager Forretningen, ikke kan blive højere end 67 Øre, hvorhos Gebyret altid tilfalder Sognefogden selv, vil den foretagne Udvidelse af Sognefogdens Kompetence, saafremt der ikke sker en Ændring i Udpantningslovens § 14, medføre dels en Ulighed i Gebyrberegningen, eftersom Forretningen foretages af Fogden eller af Sognefogden, dels et ikke ubetydeligt